Ч. 60 Середа 15 (28) марта 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З галицкого Сойму. — Чехи про ситуацию).

Вчерашнє, третє з черги засіданє сойму в сегорічній сесиї, відкрив п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Бадені, о год. 11½, перед полуднем покликавши ся на цісарске розпоряджене з 19 марта. Вказав, що сойм має досить матерiялу до виконаня і візвав предсідателів комісий, щоби на час виповняли свої предложеня. Відтак присьвятив довшу згадку пок. кс. Солецкому, епископови перемиському. Палата вислухала сего спомину стоячи. Дальше подав до відомости вплинувші прошеня о довші або коротші відпустки, котрих уділено 17 послам. Рівночасно подав п. Маршалок до відомости палати, що еп. Лобос з Тарнова надіслав письмо з повідомленєм, що з причин занятя в епархії в засіданях не може взяти участи. В дальшім ході справ відчитав секретар п. Урбаньский письмо п. дра Пентака з Відня, в котрім він зрік ся почести члена виділу Каси ощадности у Львові. З порядку дневного наступили різні справозданя Виділу краєвого, і їх віділено до одвітних комісий.

З важнійших справ належить піднести перше читанє внесеня п. Гупки о „хлопских майоратах": неподільність загород рільничих і в справі спадкових окремих приписів для рільничих посілостий середних розмірів. Для піддержаня внесеня промовив п. Гупка. Вказував на подільність ґрунтів, котрі чимраз звужають ся, а на їх місце повстають лише нові межі та дороги. Пролетарият сільский множить ся, а невдовзі села будуть мати вид циганьских шатер, в котрих будуть вести нужденне житє малоземельні халупники, а більшеморґових господарів не буде на лік. Дальше покликує ся п. Гупка на ухвалений вже і санкционований закон комасацийний, котрого дальшим наслідком повинно бути ухвалене ще закона о неподільности хлопских ґрунтів. Признає потребу ухвали закона о minimum парцелі і реформи закона лісового. Ставить внесенє вибрати ad hoc комісию і назвати еї „комісиєю аґрарною". П. Вуйцік (людовець) жадав над цілим внесенем п. Гупки перейти до дневного порядку, але Маршалок ґр. Бадені покликав ся на реґулямін, приписуючий перехід до дневного порядку допервa в другім або в третім читаню проєктованого закона.

Відтак забрав слово п. кс. Стояловский, і повитав прихильно внесене п. Гупки, що стремить до поправи тяжкої долі селянина. Жадав вибору ad hoc комісиї не з 9 членів (після внесеня п. Гупки), але з 15 членів, і названя сеї комісиї „суспільно-социяльною".

Поправки пос. Стояловского упали при голосованю. Проєкт закона п. Гупки віддано маючій вибрати ся аґрарній комісиї.

Дальше полагоджено 41 справоздань Виділу краєвого о уділеню права побираня краєвих мит і оплат від спіртусових напитків, і закінчено засіданє о 2-ій годині. Про слідуюче засіданє повідомить п. Маршалок послів письменно. Імовірно відбуде ся оно в середу.

Ческа Politik так оцінює ситуацию: Результат 16 засідань ческо-німецкої угодової конференциї не довів до пожаданого виясненя ситуациї, але дав доказ, що обом сторонам не бракує доброї долі до порозуміня. Річею правительства є тепер використати прихильний настрій і довести до кінця діло угоди. Установленє підкомітету, котрий має на цїли порозуміне в язиковій справі автономічних властий, а ще більше в реституованю ческого язика у внутрішнім урядованю, дасть правительству найліпшу нагоду повести дальшу акцию і показати, чи правительство дійство змірює до признаня Чехам належних прав. Між Чехами зачинає проявляти ся щораз сильнійший політичний радикалізм, котрий готов розбити молодоческу партию. До невдоволених з парляментарної репрезентациї ческого народу належали доси члени радикальної партиї, котрі де могли підкопували популярність Молодочехів. Тепер в самім таборі найбільшої ческої партиї проявляє ся величезна ріжниця гадок. Один з головних провідників молодоческої партиї, пос. Ґреґр, виголосив на зборах своїх виборців палку промову, в котрій сказав, що коли Чехи хочуть виборoти собі независиме королївство, повинні стреміти до поваленя парляменту і дуалізму. Тактика Молодочехів в парляменті була обурюючa. Чехи не повинні були залишити обструкциї в рекрутацийній справі. Радикальної резолюциї Ґреґра не ухвалено, бо з причини авантур збори розвязано.

---

39)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

„Мушу тепер спішити ся і кінчити лист, бо післанець вже довго чекає.

„Я би так рада написати тобі щось веселого. Але куди й не гляну, всюди лиш сум. Твій брат ще чим раз більше під лад єреям, жадним пановання і під проводом Нейтготепа загоджує справи держави за твого бідного сліпого батька.

„Амазіс лишив Псамтікови повну свободу і каже, що єму байдуже, чи наслідник престола скорше чи пізнійше займе єго місце.

„Він не перешкаджав твому братови забрати на силу діти давного полковника прибочної сторожі, Фанеса, з дому Еллинки Родопіси, а навіть похваляв то, що єго син завів переговори з потомками тих борців [1]), що за часів першого Псамтіка вийшли в числі двіста тисячів до Етіопії, ізза того, що Йонцям дано першеньство перед ними, і хоче розпустити еллиньских вояків, наколиб они готові були вернути назад до своєї вітчини. Переговори остали ся без успіху; але Псамтік тяжко обидив Греків, бо дуже люто обходив ся з дітьми Фанеса. Арістомах загрозив, що з десять тисячами найліпших вояків покине Єгипет; ба він таки зажадав відпустки, коли на приказ твого брата убито Фанесового хлопця. Тогди нараз Спартанець десь щез, і ніхто не знає де він подів ся; але Еллини дали ся підкупити за великі гроші і лишили ся в Єгипті.

„Амазіс мовчав на то все, та лиш молячись і приносячи жертву, дививсь на то, як єго син, то обиджав всї части народу, то знову в негідний спосіб мирив ся з ними. — Еллиньскі і египетскі полковники войскові, як і номархи з ріжних провінций увіряли мене, що той стан єсть несносний. Ніхто не знає як забезпечити ся від нового володітеля, котрий нині то наказує, що вчера в сердитости заказував, котрий грозить розірвати ту красну звязь, яка доси сполучала египетский нарід зі своїм королем.

„Бувай здорова, моя доню, не забувай на твою бідну приятельку, на твою матір! Прости твоїм родителям, коли довідаєш ся того, що ми так довго перед тобою замовчували. Моли ся за Тахоту, передай Крезусови і молодим Перзам, нашим знакомим, поздоровленє від нас; та й Бартї передай поздоровлене від твоєї бідної Тахот, та скажи єму, що я прошу єго, щоби він то приняв яку послідну волю від вмираючої. Коби то ти могла прислати твоїй сестричцї який знак, що молодий Перз не зовсім на ню призабув.

„Бувай здорова і будь щаслива в твоїй новій, цвитучій вітчині!

ГЛАВА ПЯТА.

Як золотий досьвіток приносить зливу, так буває нераз веселе ожиданє віщуном сумної події.

Нітетіс так з цілого серця тїшила ся на сей лист, котрий призначений був хиба лиш полином огірчити єї солоденьке щастє.

Як би яким чародійним ударом знищив він найкрасшу часть єї житя, веселу згадку на любу вітчину, та на тих, що разом з нею зазнали чистого щастя своїх дитинячих літ.

Підчас, коли она в пурпуровім одіню сиділа та плакала, не думала о нічім, як лиш о гризоті матери, о страданю свого батька, о хоробі сестри. Весела будучність, яка усьміхала ся до неї щастєм, могучостию і любовю, щезла зперед єї очий. Молода, котрій Камбізес дав першеньство перед другими, забула на милого, що єї дожидав, будучa королева Перзиї відчувала тяжкий біль з причини нещастя египетского пануючого дому.

Сонце вже давно стануло було на полуднє, коли єї покоєва, Мандана, увійшла знову до комнати, щоби докінчити убиранє своєї володітельки.

---

[1]) Після Геродота було тих борців 240.000, після Діодора 200.000. В Абусімбель, в Нубії, у величезній сьвятини в скалї, котру побудував Рамзес II., знайшли ся грецкі і фенікійскі написи по тих, що гонили за тими борцями.

Новинки.

Львів дня 27-го марта 1900.

— В ц. к. Академії маринарки в Ріці (Фіюме) буде з початком найблизшого шкільного року, що зачинає ся з днем 16 вересня около 38 місць до обсадження. Особи позістаючі в службі державній мають вносити поданя через свої верховні власти, а приватні особи на руки дотичної команди войскової в місци (Platz-Commando) або до команди доповняючої, так, щоби міністерство війни (секция маринарки) дістала его найпізнійше до 31 липня с. р.

— В память XXXIX-их роковин смерти Т. Шевченка відбудуть ся в Чернівцях в неділю дня 1 н. ст. цьвітня в салі „Народного Дому“ заходом усіх українсько-руских черновецких товариств: „Буковиньский Боян“, „Руска Бесіда“, „Народний Дім“, „Союз“, Руска Рада“, „Руска Школа“, торжественні вечерниці з такою програмою: 1) Вступне слово — виголосить п. Єротей Пігуляк. — 2) Федькович-Воробкевич: „Гей по горі“ — мішаний хор „Бук. Боян“. — 3) Шевченко: Кавказ. (деклямация), виголосить п. П. Лушпиньский. — 4) Шевченко-Лисенко: Іван Гус — мужеский хор „Бук. Боян“ з акомпаніяментом форт. — 5) Ґржімалі: Балляда — фортеп. сольо вик. п-на Ол. Ясеницка. — 6) а) Млака-Воробкевич: Сині очи. б) Лисенко: Ой пущу я кониченька, з акомпаніяментом фортепяну — мужеский сольовий квартет „Бук. Боян“. 7) Шевченко-Вербицкий: Заповіт — мувичний двохоровий твір з баритоновим сольом і акомп. форт. — виконає хор „Бук. Боян“. 8) Гушалевич-Вахнянин: Наша жизнь, мужеский хор „Бук. Боян“. Початок точно о год. 8 вечер. Ціни місць: Перші три ряди крісел 2 кор., другі два 1 кор. 60 сот., прочі по 1 кор., партер 60 сот., для пп. селян, міщан і учеників партер 30 сот. По концерті відбуде ся спільний комерс.

— Філія „Просьвіти“ в Тернополи оповіщує, що дня 29-го марта с. р. (четвер по середопістю) устроює віче господарске і вечерниці в память XXXIX роковин смерти Тараса Шевченка. Віче відбуде ся в сали „Ґвязди“, улиця Сьвятоіваньска, початок о годині 1-ій, з такою програмою: 1) „О коммасациї ґрунтів і її користи“, реферат п. Василя Короля; — 2) З пасічництва: Практичне поученє о виробі соломяних улиїв і штучної вощини, покаже о. Николай Михалевич з Чернелева руского. Вступ безплатний. При кінци подасть ся много предметів з господарства, садівництва і пасічництва, на льосоване виключно помежи членів тов. „Просьвіти“. Перед вічем буде ся вписувати тих, що в члени „Просьвіти“ вступити бажають. — Вечерниці відбудуть ся о годині 7-ій вечером. в сали „Сокола“. Ціна місць: Крісла першорядні 50 кр., другорядні 30 кр., трегорядні 20 кр., а вступ на салю 15 кр., на партер 10 кр. Проґрама вечерниць оголошена плякатами. Сьпівати будуть: хор тернопільский міщаньский і хор читальні з Острова; грати буде банда денисівска, а деклямувати будуть також члени з читалень. Відчит буде мати п. Василевич, професор ц. к. учительскої семинарії, а закінчить вечерниці ґрупа з живих образів. З огляду, що се перші вечерниці для народу, хоче виділ надіятп ся, що пп. міщани і селяни зволять численно явити ся, тим більше, що ціна місць єсть дуже приступна, і тому о численну участь просить виділ. — *Евстахий Цурковский*, голова філії „Просьвіти в Тернополи.

— Огні. Зпід Чесанова пишуть: Дня 19-го с. м. о 11 годині перед полуднем вибух страшний огонь в Дахнові і при сильнім вітрі до двох годин згоріло до 50 господарів. Огонь мав повстати з того, що одна господиня підкурювала корову по отеленю. О годині $2^1/_2$ пополудни того самого дня знищив огонь улицю Дахнівску в місточку Чесанові, чотири кільометри віддаленім від Дахнова. Ратунок був немислимий, бо сторожа огнева і множество народу була при огни в Дахнові. В Чесанові погоріли між иншими аптика і почта до тла, всі господарскі будинки латиньского пароха, канцелярия скарбового комісаря, кілька жидів а решта міщани. Причиною огню був тут недоросток, син повітового люстратора Ігн. д'Абанкурта, котрий мав запалювати собі в шопі папіроса. — Так в Дахнові як і в Чесанові погорільці по більшій части обезпечені в Феніксі і в Краківскім товаристві. — Дня 20-го с. м. знищив огонь в присілку Забалїй (коло Олешич) 14 селяньских загород, а рівночасно горіло в Антониках (коло Молодова).

— Хірурґічна штука дійшла нині до того, що лікарі беруть ся нині навіть до операциї серця і легких, чого давнійше не бувало. Найтруднійші операциї суть нині вже досить легко можливі. Але одинокою в своїм роді операцию позістане та, яку виконав недавно тому проф. Кіліян у Фрайбурзї на 42-літнім машиністі, котрий перед чотирома роками при скорім їдженю проликнув кістку, так, що она влетіла єму до легких і там застрягла. Бідний чоловік страшно мучив ся, бо занедужав був тяжко на легкі і на груди, але по якімсь часї таки видужав ся, а кість все єму в легких сиділа. Лікарі не хотіли тому вірити, щоби він тілько літ ходив з кісткою в легких, аж при помочи Рентґенівского сьвітла показало ся, що дійстно кістка сидить в правій галузці дихавки. Проф. Кіліян з великим трудом всадив тогди недужому рурковатий прилад через горло і гортанку в ліву дихавку, а тою руркою запхав знов рід штучно зроблених щипчиків, зловив ними кістку і витягнув на верх. Кісточка була на 15 міліметрів довга, на 11 мм. широка, а на 4 мм. груба. Боки тої кістки були досить острі, але недужий перебув щасливо тяжку сю і вельми трудну для лікаря операцию та й вже зовсїм подужав.

— Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки щадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2\%$ та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— Она спить — подумала собі дівчина; — можу ей ще на чверть годинки лишити в спокою; видко торжество так ей змучило, а она мусить на пирі явити ся в повній сьвіжости і красі, щоби своїм блеском притьмила другі як місяць зьвізди.

Тихцем, так, що єї пані не чула того висунула ся она знову з комнати, від котрої вікна представляли красний вид на висячі городи, на величезне місто і на ріку та на урожайну вавилоньску рівнину.

Не оглядаючись побігла до грядки з цьвітами, щоби там нарвати рож. Там стала придивляти ся свому новому нараменнику, котрого дороге каміне сьвітило ся від проміня пополудневого сонця, і не добачила богато убраного мужчину, котрий натягнувши голову заглядав крізь вікно до комнати, в котрій Нітетіс плакала. Той підслухуючий, скоро побачив дівчину, звернув ся зараз до неї і відозвав ся тонким як у малого хлопця голосом: Добре здоровле, красна Мандано!

Покоївка зжахнула ся а пізнавши найстаршого над евнухами відозвала ся: То некрасно, пане, що ти так наляках бідну дівчину! На Мітру, я була би зімліла, як би була тебе скорше побачила аніж зачула. Жіночий голос мене не напудить; але якийсь мужчина в сій самоті то рідший як лебеді на пустині!

Боґес усьміхнув ся, хоч добре зрозумів збиточливий притик до его тонкого голосу і затираючи собі товстенькі руки відповів з цілою прихильностию: То правда, що для такої молоденької красної голубки прикро марніти в таким самотнім гніздочку; але будь терпелива, серденько! Незадовго твоя пані стане королевою і вишукає для тебе хорошого, молодого хлопця, з котрим тобі чей веселійше буде жити ся на самоті, як з твоєю красною Єгиптянкою?!

— Моя пані краща, як би то може декому хотіло ся, а я нікого не прошу, щоби мені шукав мужа — відрубала дівчина. — Того я і без тебе знайду!

— Або хтось о тім сумніває ся? Така хорошенька машкара надить мужчин так, як червак рибу.

— Я не ловлю мужчин, а вже найменше таких як ти!

— Вірю тобі, вірю! — сказав евнух вискаливши зуби; але скажи мені моя дорогенька, за що ти мене так колеш? Чи я тобі що злого зробив? Хибаж то не я вистарав ся для тебе о се високе становище? Або може я не твій краян, не Мед?

— Або може ми обоє не люди, і не маємо обоє по десять пальців на руках та не виросли нам обоїм носи по середині лиця? Тут половина тілько Медів кілько людий, а як би они всї длятого, що то мої краяни, були моїми приятелями, то я могла би завтра бути королевою. А мою посаду у Єгиптянки не ти мені виробив, лиш старший єрей Оропастес, котрий припоручив мене великій Касандані, не тобі! Ми тут на горі не потребуємо тебе питати!

— Що ти не кажеш, моя любко! Хиба ти може не знаєш, що ніякої покоївки не приймають без мене?

— Я то так само знаю як і ти, але...

— Але ви, женщини, то невдячне сотворіне, що не варте нашої ласки!

— Не забувай, що ти говориш з дівчиною з доброго роду!

— Я то знаю, моя ярочко! Твій тато був маґом а твоя мама донькою маґа. Обоє відумерли тебе рано і лишили дестурови Іксабатесови, батькови старшого єрея Оропастеса, а той виховував тебе разом з своїми дітьми. Коли тобі дали ковтки, залюбив ся брат Оропастеса, Ґавмата[2]) — ну, та не потребуєш червоніти ся, бо Ґавмата то дуже красне імя — в твоїй рожевій машкароньці та хотів взяти собі тебе за жінку, хоч єму було ледви що девятнайцять літ. Ґавмата і Мандана, як то красно звучить разом! Мандана і Ґавмата! Як би я був сьпіваком, то мій герой мусів би називати ся Ґавмата а его любка Манданою!

— Я випрошую собі тоті кпини! — відозвала ся дівчина і стала ціла як грань червона та тупнула при тім ногою.

— Ти гніваєш ся на мене за то, що мені здає ся, що ваші імена так годять ся до себе? Ґнївай ся радше на гордого Оропастеса, котрий вислав свого брата до Раґе[3]) а тебе примістив при дворі, щоби ви забули одно на другого

— Ти помовнику якийсь! Мій добродій був би....

— Аби мені так язик усох, як не кажу чисту правду. Оропастес розлучив тебе з своїм братом, бо він задуме щось більшого для красного Ґавмати, як подруже з бідною сиротою по малого значіня маґу. Амитіс або Менїше могли би вже бути его братовими; але така бідна дівчина як ти, котра все завдячує лиш его милосердности, може лиш стояти на перешкоді его честилюбивим намірам. Він хотів би межи нами сказавши, стати підчас війни з Масаґетами намістником в державі і дав би не знати що за то, як би міг якимсь способом посвоячити ся з Ахеменідами. В его літах не думає ся вже о нових жінках; але его брат молодий і красний, ба кажуть навіть, що він дуже подібний до королевича Бартї.

— То правда! — відозвала ся на то покоївка. — Подумай собі, що я тогди, коли ми виїхали були мої пани на стрічу і перший раз побачила Бартю в стацийнім домі, взяла его за Ґавмату. Такі подібні до себе як близнята а найкрасші мужчини на цілу державу!

— Якаж ти стала червона, моя роже! Але

---

[2]) Греки називали его Смердісом; після клинового письма звав ся він Ґумата або Ґавмата.

[3]) Раґе (Раґаі), нині Реї, одно із найстарших міст в Перзиї. Тут мав уродити ся Зороастер, а також і Гарун аль-рашід; після сьв. письма зайшов був і Товія до Раґес. Тут була славна школа єрейска.

— **Ну, того ще певно не бувало.** З Праги доносять: В місточку Пляніц, коло Пільзна, настало було від пяти місяців велике занепокоене, викликане тим, що хтось жінкам і дівчатам в церкві, коли они клячали і молили ся, в загадочний спосіб витинав із спідниць цілі, великі й на метер кусні. Прийшло до того, що женщини боляли ся вже клякати, а місцевий сьвященик, о. Котек, довідавши ся о тім, визначив 200 корон нагороди за зловлене того, хто робить таку шкоду. То помогло, бо якийсь хлопець підглянув злочинця в тій хвили, коли він ховав довгі ножиці, котрими дійстно відтяв був якійсь селянці кусень спідниці. Був то старий халупник Йосиф Прохаска, котрий дуже пильно ходив до церкви і на котрого ніхто не мав підозріня. Жандармерия зробила у него дома ревізию, і найшла на поді цілі купи в порядку зложених витинків із спідниць. Єго поставили перед суд за злобне ушкоджене чужої власности, і він признав ся до того, але оправдував ся тим, що якась стара циганка порадила єму, щоби він о скілько можна як найбільше кусній повитинав із спідниць женщинам в церкві а відтак в попелеву середу закопав на своїм поли, шептаючи при тім якісь слова, котрих она его научила, а з тих відтинків зробить ся відтак в земли золото. Всї пошкодовані були переконані, що Прохаска зробив то лиш із забобонів, і просили, щоби его лагідно укарати. Судия засудив его на 48 годин арешту.

— **Помер** Станислав Гливьский, властитель фабрики хемічних витворів у Варшаві, дня 24-го с. м. в Мерані, в 46-ім році житя. Покійний, син сьвященика з Миклашева під Львовом, визначав ся правостию характеру та горячою любовію до свого і не жалував гроша на ріжні добродійні цїли. Між иншими заложив і довший час удержував власними фондами приватну школу в Гребенові коло Сколього, де мав свої доми і перед кількома літами оснував санаторию. Похорон покійного відбуде ся на другий тиждень, імовірно в родиннім его селї Миклашеві, куди перевезуть ся тлїнні останки.

— В **Марківцях**, стация зелїзнича і почта в місци есть на **продаж** стара церков. Близша відомість в уряді парохияльнім.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 27 марта. Є. В. Цїсар санкционував новий статут громади і реформу виборчу міста Відня.

Градець 27 марта. Стирийский сойм відкрито вчера трикратним окликом в честь Цїсаря. Із словіньских послів явив ся на засїданю лише член Видїлу краевого пос. Робич.

Новий Йорк 27 марта. Вчера відбуло ся в Бальтіморе велике віче, на котрім висказано симпатиї для Бурів. У вічи брав участь також бувший посол трансвальский Монтаґї-Гвайт, котрий сказав, що о близькім кінци війни не ма бесїди і що прийдуть ще події, які зачудують цїлий сьвіт.

Льондон 27 марта. Times доносить з Блюмфонтена, що такий довгий побут анґлійских войск в тім місті конечний з огляду на то, що полуднева часть Оранії, поза плечима анґлійской армії мусить бути безусловно цїлком спокійна. Доси ще не удало ся Анґлійцям завести там ладу, а треба бути дуже обачним, бо Бурам не можна довіряти.

Капштадт 27 марта. Минувшої ночи вибух тут сильний огонь, що знищив богато будинків і сильно ушкодив богато урядових актів.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Мик. Бох. війт: Приписи для оглядачів худоби і мяса, написав Андрій Лукашевский, ветеринар повітовий в Мільци. Видавництво Товариства „Просьвіти" книжочка 9 і 10 за 1899. Цїна 20 кр. Пішлїть марками цїну і оплату почтову до згаданого товариства, Львів, ринок ч. 10 (власний дім). — **Ф. Коваль. в Смар.** Обрати з живих лиць на маленькій сцені (н.пр. як звичайна хата) годі уставляти, бо зблизька брак тої обмани яку має ся з далека. До уставлюваня живих образів, треба щоби той, що їх уставляє мав артистичний змисл, добре понятє краси і рисунку, щоби мав якусь гадку котру би вложив в той образ і щоби умів добре уґрупувати та відповідно осьвітити. Електричного сьвітла до того не конче потреба та й не завсїгди можна его мати; за то уживає ся часто барвного скла (синього, червоного і т. п.) але треба уміти викликати ефект. — **Пренумератор з над Серету:** До іспиту з рахунковости держав. може приготовити п. L. K. Veltze Львів ул. Краківска ч. 7 але треба сидїти у Львові і добре заплатити. Хто на провінциї мусить сам учити ся зі скріптів Черного, Клюсіка або Фелїкса Ціммера. З іспитом можна дістати посаду писаря, люстратора, рахмайстра бухгальтера, касиера, при маґістратах, радах повітових, в урядах помічничих, шпиталях товариствах задаткових, асекурацийних, касах ощадности, банках і т. д. Платня буває всїляка після здібности і посади від 25 злр до 2000 злр., як кому пощастить ся. — **П. П. Білє:** То все було би красно, але насамперед за мало маєте шкіл і треба би Вам ще богато учити ся, а відтак войско стоїть на перешкоді. Наконець, і то найважнїйша річ, потреба правдивого званя. Найлїпше було вже давно кидати ся до якогось промислу, до торговлї або ремесла. Ті хлопці дуже зле роблять що держать ся лиш татуня та мамуні а відтак послїдний кусник землї чвертують та сварять ся і процесують ся з братями і сестрами о кожду пядь землї. Треба рушати ся, іти в сьвіт і робити на себе самого, але не службу, в котрій робить ся на других. Господарска дитина не повинна пускати ся на службу. У Львові знайдете то само, що в Чорткові, бо Ви до нїчого не спосібні, не виучили ся нїякого фаху. Коби Ви так були здібні до войска, то може би ще се найбільше помогло. Дослужившись у войску якої шаржі змогли би Ви дістати опісля посаду якого возьного, кондуктора при зелїзници і т. п. Шукайте може якого занятя при зелїзници, хоч би на разї лиш безплатної практики. — **А. в. Глуб. в.:** 1) Такої книжки нема в нїякій мові, то Ви змішали горох з капустою. Каже ся „соматольоґія" а не „симітольоґія" значить „наука о людскім тілї", можете дістати видане проф. Верхратского в Ставропигийскій книгарни у Львові. Підручника психольоґії відповідного для Вас не знаємо. — 2) Коли Вас виказано, то найлїпше поставити ся перед комісиєю; перед такою комісиєю стає чи пан чи хлоп, встидати ся нема чого, а опісля можна мати клопоти. — 3) З реклямациєю відносїть ся на будуче там, де пренумеруєте, бо нам годї ще й о тім памятати, пакувати, лїпити марки та носити на почту. — (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий**

преці таки не так дуже подібні до себе, бо коли я нині з рана витав брата старшого ерея....

— А Ґавмата-ж тут? — перебила покоєва евнухови з пристрастним поспіхом. — Таки направду він тут, чи може хочеш мене лиш випитати і заглузувати собі з мене?

— На Митру, моя голубко, що я поцїлував нині его в чоло та мусїв єму розповідати богато про его любку; ба, для него готов я навіть неможливе зробити можливим, бо я за слабий, щоби оперти ся тим миленьким синим оченятам і тим як золото єго кучерикам та красному як ягоди личку! Сховай собі румяні на пізнїйше, мій ти маленький красненький цьвіточку ґранатовий, аж тобі все розкажу. На будуче не будеш вже зі мною так зле обходити ся і побачиш, що у бідного Боґеса добре серце, щире для Мандани, его маленької, красненької, пискатенької краянки.

— Я тобі не вірю — перебила покоєва его увіреня. — Мене остерігали перед твоїм масним язиком, і я не знаю, чим би я заслужила собі твою ласку.

— Пізнаєш отсе? — спитав евнух і показав дївчинї білу стяжку штучно повишивану сухо золотою.

— Послїдний дарунок, що я для него вишивала! — сказала Мандана.

— То знак, о котрий я просив Ґавмату. Я знав добре, що ти менї не повіриш. Та й хтож видів, щоби вязень любив свого вартівника?

— Борзенько, борзенько, говори, що мій товариш жадає від мене! Дивись, онтам на заходї вже небо червоніє ся. Зачинає вечеріти, а менї треба свою паню убирати на пир.

— То скажу тобі борзенько — відозвав ся евнух і нараз так споважнїв, що Мандана аж его налякала ся. — Коли не хочеш вірити, що я з прихильности для тебе виставляю ся на небезпечність, то нехай тобі здає ся, що я помагаю вашій любови, щоби покорити гордість того Оропастеса, котрий позбавив мене ласки у короля. Ти мусиш мимо всеї крамоли найстаршого маґа стати женою твого Ґавмати, по тій правді як я Боґес! Завтра вечером, скоро зійде зьвізда Тістар [4]) прийде твій милий до тебе. Я вже буду знати, як усунути всю варту, щоби він міг без перешкоди прийти до тебе та побути у тебе одну годинку, чуєш лиш одну годинку, то об всїм порадити ся з тобою. Твоя панї, то я знаю на певно, стане улюбленою женою Камбізеса. Пізнїйше она тобі поможе, щоби ти віддала ся за Ґавмату, бо она тебе любить і не може тебе нахвалити ся за твою вірність і зручність. Завтра вечером, коли зьвізда Тістар зійде, — говорив він дальше і став знову по давному жартувати — зачне сьвітити сонце твого щастя. Ти дивиш ся в землю і мовчиш? Вдячність замикає тобі твої тоненькі губоньки? Що? Може неправда? Прошуж тебе, голубко, не будь така нїма, коли треба буде бідного Боґеса похвалити перед твоєю панею! Чи поздоровити від тебе Ґавмату? Чи можна єму сказати, що ти на него не забула і з радостию его ожидаєш? Не хочеш нїчого сказати? Ой, падоньку, вже змеркає ся! Треба іти подивити ся, чи всї жінки по порядку повбирали ся до великого пира. — Ще одно! Ґавмата мусить завтра виносити ся з Вавилону; Оропастес боїть ся, щоби він не побачив ся з тобою і наказав єму вертати до Раґе, скоро буде по сьвятї. Ти все ще мовчиш? Ну, добре, то я тобі і бідному хлопцеви не пораджу! Я і без вас осягну мою цїль, а впрочім може то й найлїпше, щоби ви забули свою любов. Бувай здорова!

(Дальше буде).

[4]) Зьвізда Тістар, здаєсь Сиріюс, в громадї зьвізд, званій „великий пес", до котрої Перзи молили ся о дощ. Про ню згадує ся дуже часто в сьвятім письмі Парзів. Від неї виводить Анкетіль назву Зороастер = Заретоштро (зере = золото, таштре = зьвізда Тістар).

З друкарнї В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).